

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. .
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w N.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 października 2012 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 13 lipca 2012 r.,

- 1) oddala zażalenie;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej kwotę 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej oraz odrzucił tę skargę. Uznał, że nie zachodzą podstawy do zastosowania art. 168 § 1 k.p.c. bowiem choroba, na którą powoływał się pełnomocnik powoda, nie stanowiła przeszkody do wykonania w wyznaczonym terminie zarządzenia wzywającego do uzupełnienia braku formalnego tej skargi poprzez złożenie jednego odpisu. Konsekwencją nie wykonania zarządzenia było odrzucenie skargi na podstawie art. 398⁴ § 3 k.p.c.

Powód zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie w zakresie odrzucenia skargi kasacyjnej i zarzucił naruszenie art. 168 k.p.c. przez przyjęcie, że nie było podstaw do przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego skargi oraz naruszenie art. 398⁴ § 3 k.p.c. przez przyjęcie, iż brak formalny nie został uzupełniony w terminie z winy pełnomocnika. Wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący, podnosząc w zażaleniu zarzut naruszenia art. 168 § 1 k.p.c., zakwestionował zasadność odmowy przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej. Postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może być objęte kontrolą Sądu Najwyższego na podstawie art. 380 k.p.c., bowiem nie podlega zaskarżeniu i ma wpływ na wynik sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 53/06, niepubl. i postanowienia w nim wymienione, postanowienie z dnia 29 kwietnia 2011 r., I CZ 29/11, niepubl.). Warunkiem kontroli niezaskarżalnego zażaleniem postanowienia (art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.) jest jednak zamieszczenie w środku zaskarżenia stosownego wniosku, przy czym w wypadku środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników wniosek powinien być jednoznacznie sformułowany. Skarżący takiego wniosku w zażaleniu nie zawarł. Gdyby jednakże uznać, że wobec skierowania zarzutu i argumentacji wyłącznie przeciwko rozstrzygnięciu w zakresie wniosku o przywrócenie terminu, zażalenie

zawiera *implicite* wniosek o dokonanie kontroli w tym zakresie, to brak jest podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu drugiej instancji. Tylko bowiem taka choroba pełnomocnika, która rzeczywiście uniemożliwia mu dokonanie czynności procesowej w terminie oraz uniemożliwia podjęcie działania przy pomocy osób trzecich, uprawnia do uchylenia w trybie art. 168 k.p.c. ujemnych skutków procesowych, jakie wiążą się z przekroczeniem terminu. Na zaistnienie takich okoliczności nie wskazuje treść złożonego zaświadczenia lekarskiego.

Nie jest trafny zarzut naruszenia art. 398⁴ § 3 k.p.c. uzasadniony błędnym przyjęciem, że brak formalny nie został uzupełniony w terminie z winy pełnomocnika. Przepis tego artykułu ten określa wymagania, jakie powinna spełniać skarga kasacyjna, a skarżący nie kwestionuje, że zamiast trzech, złożył jej dwa odpisy.

Z uwagi na powyższe skarga kasacyjna została zasadnie została odrzucona, aczkolwiek podstawę takiego rozstrzygnięcia stanowi art. 398⁶ § 2 k.p.c., a nie omyłkowo wskazany przez Sąd drugiej instancji art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego należnych pozwanemu orzeczono na podstawie art. 98 i 108 § 1 k.p.c. w zw. z 394 § 3 k.p.c., art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. w zw. § 6 pkt 6 oraz § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).